

דבר היוצרים:

רק בסביבות גיל 5 הבנתי שאבא שלי שונה. יום אחד, אחד הילדים בגן שאל אותי אם אבא שלי עיוור. עניתי לו שכן. הוא שאל אם זה אומר שאבא שלי לא יכול לראות, אפילו לא קצת. עניתי שוב, שכן. מאותו יום, בכל פעם שהיינו יוצאים להפסקה הוא היה ניגש עם ילדים נוספים מהגן ושואל אותי שאלות על אבא שלי. לא הבנתי באותו הזמן למה הילדים בגן כל כך מסוקרנים ומופתעים מכך שאבא שלי לא רואה. מבחינתי לא היה בזה שום דבר מוזר. להיפך, בעיניי היו לו כוחות על. הוא יכל להריח למרחקים. לשמוע קולות שאף אחד אחר לא שומע. לדעת איפה יש מדרגה, ואיפה אין- בעיניים עצומות! בהפסקות חשמל, הייתי נותן לו את היד והוא היה מוביל אותי ברחבי הבית בביטחון מוחלט. הוא אפילו ידע לזהות מתי אני עומד מאחוריו, גם אם לא השמעתי שום קול. בעיניי אבא שלי לא שונה. הוא פשוט אבא שלי.

לפני כמה חודשים נתקלתי בסקר שנערך על שילובם של ילדים עם צרכים מיוחדים באוכלוסיה ותוצאותיו. היה לי קשה לקרוא שהרבה הורים לא מעוניינים לשלב ילדים עם צרכים מיוחדים במסגרות החינוך של ילדיהם. בעקבות תוצאות הסקר החלטתי לחפש דרך להעלות את הנושא בפני ילדי הגן, מתוך רצון להתמקד בקבלת השונה ובחגיגת האינדיבידואליות בצורה חווייתית ומלאת הומור. כולי תקווה שהילדים שיחשפו להצגה יבינו כמה כוח יש בגיוון ושוני בחברה, ושהייחודיות היא שהופכת אותנו לחברה שלמה והרמונית.

גיא גרמן

הסיפור על מפאצ'י

בהשראת הסיפור המוכר והאהוב "מסעי גוליבר"

הצגת יחיד מרגשת, מלאת הומור וקסם על מסע אחר שייכות וקבלה. בעזרתו של גוליבר, הענק המסתורי, והגעטו המקרית אל ממלכת ליליפוט, ילמדו מלכת הליליפוטים, התושבים והקהל הצעיר על סובלנות, קבלת השונה ומי הוא מפלצתול שכולם כל כך מפחדים ממנו. הצגה על חשיבות השוני והגיוון בחברה, אל מול הצורך של כולנו להרגיש שייכים. הצגה סוחפת בשלל צבעים, שמשלבת דמויות ובובות, חרוזים עגולים ותנועה מעולם הפנטומימה והסלפסטיק.

בימוי: ליאת שטרן | כתיבה: גיא גרמן וליאת שטרן | הלחנת מוסיקה מקורית: יהונתן מגן | עיצוב תפאורה ותלבושות: ליאת שטרן | עיצוב תנועה ומשחק: גיא גרמן

תיאטרון עלמא

רח' רמה 2, תל אביב 6908802

טלפון: 03-9790170 | נייד: 050-7471121

דוא"ל: alma.puppet.theater@gmail.com

כנסו לדף שלנו: "תיאטרון עלמא- בובות שמבינות ילדים"

שאלות למחשבה לאחר הצפייה בהצגה:

- 1 מה מיוחד בארץ ליליפוט?
- 2 מה גוליבר לא מסכים לעשות? ומדוע?
- 3 מי הוא מפלצתול? ומדוע מלכת הליליפוטאים סילקה אותו מהממלכה?
- 4 גוליבר, צייד הפטריות, ומפלצתול- כולם סולקו ממלכת ליליפוט. מה, לדעתכם, שלושתם מרגישים?
- 5 האם גם לכם קרה פעם משהו שגרם לכם להרגיש כמו שהרגישו גוליבר, ומפלצתול?
- 6 מה הדבר שבו אתם שונים ומיוחדים מאחרים? (זה יכול להיות תכונה שלכם, משהו במראה החיצוני, משהו שאתם אוהבים לעשות או טובים בו במיוחד) האם אתם שמחים שיש לכם משהו מיוחד משלכם?
- 7 האם הייתם רוצים שיתייחסו או יתנהגו אליכם כשונים ומיוחדים? ולמה?
- 8 האם גוליבר עוזר למפלצתול? כיצד?
- 9 מדוע לדעתכם ההצגה נקראת "הסיפור על מפלצתול"?

פעילות לאחר ההצגה:

- 1 חלקו את הילדים לזוגות, ובקשו מהם למצוא דבר אחד שבו שני הילדים דומים, או שמשותף להם, ודבר אחד שבו שני הילדים שונים.
- 2 לאחר מכן כנסו את הילדים ובקשו מכל זוג לספר איזה דברים הוא גילה.
- 3 לסיכום ניתן לערוך שיחה על סוגי הדברים שהילדים מצאו- האם התייחסו לצורה חיצונית, לתכונות אופי, לדברים שכל אחד אוהב או לא אוהב, או לדברים אחרים (למשל- לאמא של שתינו קוראים באותו השם, לשנינו יש חתול).

על ההצגה:

הספר "מסעי גוליבר" נכתב על ידי ג'ונתן סוויפט בשנת 1726 ויועד במקור למבוגרים. לאחר שהפך לרב מכר בין לילה, עובדו שני חלקיו הראשונים לסיפור לילדים. במרכז חלקו הראשון של הספר -המסע לארץ ליליפוט, עומד סיפור הגעתו המקרית של גוליבר לארץ הליליפוטאים, ובו מודגש השוני בין האורח המסתורי לבין תושבי המקום. בהצגה נעשה שימוש במספר אלמנטים מתוך הסיפור על מנת לעסוק בסובלנות וקבלת השונה, תוך כדי חיזוק תחושת הכבוד לכל אדם באשר הוא אדם. ההצגה מבקשת לעודד את ההכרה בכך ששוני הוא דבר חיובי ותורם.

לקראת הצפייה בהצגה:

ניתן להקריא לילדים את הסיפור "מסעי גוליבר- המסע לארץ ליליפוט"

שאלות לדיון והכנה לקראת הצפייה בהצגה:

- 1 דמיינו גן ילדים, שבו כל הילדים נראים אותו הדבר. לכולם יש את אותם הבגדים, אותם הפנים, ואותו השיער. מה לדעתכם קורה בגן כזה? שבו לכל הילדים יש את אותו המראה?
- 2 האם הייתם רוצים להיות בגן כזה? מדוע?
- 3 האם את/ה היית רוצה להראות בדיוק כמו כולם? או שאת/ה אוהב/ת שכל אחד שונה? מדוע?